

FARBOWNY (4) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg f L farbow(n)e(j) (1). ◇ n N farbow(n)e (2). ◇ pl A m an farbow(n)e (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. Do farbowania służący, barwiący; tinctilis, infectious Cn (2) :

Zestawienie: bot. »farbowne ziele« = Isatis tinctoria L. (Rost); urzet barwierski; glastum, isatis Calep (2): Glastum – Farbownik, farbowne ziele Calep 457b, 564b.

[Szereg: »sinidło albo farbowne ziele«: Sinidło, álbo Fárbowné źiele. Ziele to iest którym fárbiérze fárbią płótná y fukná modro *UrządowHerb* 178a (*Linde*).]

2. Zabarwiony (2) : Sepia z siebie wypuścza czernidło/ Kiedy ná nię záftáwiá wielowęzłe sídło; Zákrywa fię w męćinách/ y w wodźie fárbowney: Y wfwóim włáfnym brudźie*KlonWor* 2.

*Przen: Obludny, podstępny (1) : [jeżeli przedawanych rzeczy] Zácieraśz złe przymioty i ták ludźi zwodźiśz: Iużeś Ryśiem/ bráciśzku/ [...] Zá rowno v mnie chodzą piiáni y głupi: Iednáko grześzy kto ich ofzuka ná kupi. Przeto Práwo dokláda w porządny m zapisie/ Strofuiać tą przestrogą te fárbowne Ryśie *KlonWor* 69.*

Synonimy: 1. zest. »farbowne ziele«: farbownik, gajzdo, sinidło, urzet.

*Cf **FARBOWANY**, **FARBOWY***